

Na scénu vyplouvá Petanic

Pakliže jste nebrali naše varování ohledně dalších aktivit úspěšného přeloučského transformátora PET láhví Stanislava Svobody vážně, udělali jste velkou chybu. Jestliže se totiž před rokem vydal se svou ženou do vln Labe na „láhvvém“ kajaku, pak letos už to byl člun. Mnohem větší, krásnější a hlavně – ale víte co, nechte se překvapit. Věrným společníkem při výrobě, zkušebních plavbách i slavnostním křtu mu byl Petr Novotný.

Tentokrát na to šel přeloučský Cimrman, hudebník a nadšenec Stanislav Svoboda se stavbou lodi poněkud jinak. Tedy aspoň pokud jde o stavební materiál. Nespolehl se již jen na své domácí zdroje, ale zapojil do sběru PET láhví externí síly. Konkrétně žactvo z třídy paní učitelky Wimmerové na Základní devítileté škole v Chvaleticích. Děti dostaly zdánlivě jednoduchý úkol – shromáždit jeden tisíc láhví, nezmačkaných a s víčky. Ale pozor, jenom od „Mattonky“!

Velký recyklátor (nebo snad recyklista?)

Textilie, stavební hmoty, izolační desky, to všechno lze, jak známo, vyrobit z použitých polyetylenových láhví. A také se to hojně vyrábí. Loděnice na výrobu plavidel z tohoto materiálu je ovšem na celém světě pouze jedna. Očím obyčejného smrtelníka je navíc dobře ukryta v zadním traktu jednoho z řadových domků v přeloučské Foersterově ulici. Tam všechny láhve, ty nasbírané chvaletickými žáčky i ty vypité Svobodovic rodinou a jeho přáteli, nacházejí své dočasné stanoviště, tady čekají na svůj

velký přerod. Na rozdíl od ostatních jmenovaných průmyslových výrobků je však stavba PET lodi až provokativně nenáročná. Žádné výrobní haly, žádné automatické linky, drtičky, síla, pece, nic takového. Dokonce ani žádné zvláštní nástroje a materiály byste u Svobodů na zahrádce – loděnici nenašli. Pilka, metr, šroubovák, vrtačka, pár lišt, prkének a vrutů. Toť vše. Kouzelníkovi stačí málo.

U Svobodů v loděnici

Dlužno říci, že stavba lodí je u Svobodů záležitostí tak říkajíc sezonní. V létě, na podzim ani v zimě, se, kromě sběru stavebního materiálu, prakticky nic neděje. Ale jakmile se na jaře rozsvítí v trávě první pampeliška, ozvou se ve Standovi touhy mořeplavců. A už to začne. Jeho žena Milada si v tu chvíli povzdechne. Rajčátka, okurky, jahody? O tom všem si může nechat pro letošek zase jenom zdát. Od této chvíle patří zahrádka služebníkům Poseidonovým a jestli se vůbec dostane k motyčce a sázecímu kolíku, tak možná někdy v červenci. Za domem se zatím řeže, piluje, skládá do tvaru a znovu roze-

bírá. Typické zelené láhve od Mattonky ztrácejí svůj původní tvar, ale zato na trávníku pomalu začíná vznikat něco nového, neobvyklého, grandiózního. Řeší se otázky vrcholné důležitosti – jak vysoké budou boky, z kolika vrstev udělat podlahu, bude horní palubka, kolik sedaček, a co kým? Letos se však náš konstruktér a stavitel v jedné osobě uprostřed práce náhle zastavil. Zamyslel se, odložil náradí, pomalu se odebral domů a když jsem se k němu příští pátek přihnul, žádostiv vědět, jak se stavbou pokročil, podíval se kamsi za mne a zasněně pravil: „Chtělo by to motor, člověče.“

Posila z NDR

Nu, cožpak o to, taková věc se mi nemusí říkat dvakrát, konečně, také jsem strávil pár let u vody a tak vím, kam jít a kde se ptát. Ale, popravdě řečeno, ono nešlo ani tak o to, sehnat motor, ale o to, jaký! Na tu lahvvě zelenou krásu, která se pomalu rodila na Svobodovic zahrádce přece nemůžeme „šoupnout“ dvacetikoňovou Yamahu, vždyť by za námi litaly špunty! A v tom jsem si vzpomněl na „východoněmecké

soudruhy“. No jistě, my potřebujeme Tümmlera! Možná si na ten zázrak také pamatujete, malý benzinový dvoutakt, dal se připevnit zezadu na pramici nebo z boku na kanoi a věrně sloužil německým rybářům od Sprévy až po Balt. Nu nebudu vás napínat, za pár dnů jsem našel chlapíka, který se před časem odstěhoval od vody, z Měche- nic, a v garáži mu zbyly Tümmleři hned dva. Vzal jsem pro jistotu oba. Standa kulil oči a ještě víc je vyvaloval jeho soused přes plot. To je totiž tak, Jaroslav Šebestián je člověk od motorek a jak něco vrčí alespoň v dvoutaktním rytmu a má obsah od dvou deci výš, je s tím hned kamarád. Standa mu ty naše dva kousky podal přes plot a když mu je soused za týden vrátil, byly jak nové a šlapaly jedna radost.

V Baťových stopách

Použití láhve definitivně změnilo svůj tvar do podoby bytelného člunu s vlajkou na přídi a motorem na zádi, tak, jak se na pořádnou loď sluší. A ledva byl připevněn a dotažen poslední šroubek, vyskytla se báječná příležitost, jak novou loď řádně a efektně vyzkoušet a prověřit. Ve Skalici, malém slovenském městečku těsně za hranicemi, které všichni obaláři a tiskaři dobře znají, se na 1. máje otvírala nově upravená a hlavně splavitelná část proslulého Baťova kanálu. Muzika, starosta s řetězem na krku, dívky v kostýmech vodních víl, vodníci, pivo, párky, turecký med. Na kanále motorové čluny, kanoje, kajaky, parník a do toho my s PET lodí. Jen jsme ji začali spouštět z přívěsu, už byli všichni u nás. A hned: „*No pozri sa starká, aka je to čudná loď.*“ Anebo: „*Mládenci, z čeho je to urobené, je to*

naozaj iba z petflaší, lebo máte pod tým volaaký polystyrén?“ Pak se přihrnuli z televize, z rádia, no co vám mám vykládat, v jednu chvíli jsme odpovídali třem médiím najednou, či jak se na Slovensku říká – „naraz“. Ale co je hlavní, loď obstála, povozili jsme snad všechny přítomné, od dětí až po redaktory. Ostatně část večerního televizního zpravodajství z kanálu byla natočena přímo na naší palubě.

Titanic je mrtev, ať žije Petanic

To nejdůležitější však náš recyklačně rekreační výtvar teprve čekalo – křest. Vždyť loď beze jména by nikdy neměla opustit dok. I ta naše je samozřejmě měla, již na počátku práce jí stavitel dal, po vzoru jeho trochu většího bratra, jméno Petanic. A ne náhodou. Vzpomínáte si, čím se slavný Titanic před svou první a zároveň poslední plavbou nejvíce pyšnil? Ano, bylo to patnáct příčných vodotěsných komor, díky kterým se stavěl nepotopitelným. A jak to dopadlo? Špatně, těch komor

bylo málo! Ale Petanic stejnou chybu neudělá. My máme těch komor rovnou tisícovku! Tisíc PET láhví představuje tisíc vodotěsných komor, no uznejte, takhle zabezpečenou loď by nepotopil ani vodník Čochtan a ten se v tom nějak vyzná! Ale zpátky ke křtu, ten proběhl za již tradičně špatného počasí v loděnici přeloučských vodáků. Pod dohledem samotného Poseidona a za zvuků lodnických písní vyrazil Petanic na svou první oficiální plavbu po Labi. A první pasažéři? No samozřejmě, děti z chvaletické devítiletky i s paní třídní učitelkou. Tak šťastnou plavbu, Petanicu!

Skutečnost, že se po českých vodních tocích pohybuje plavidlo vyrobené z toho nejlevnějšího materiálu – z odpadků, zaujala i zkušené lodníky a mořeplavce. Konstruktorovi a posádce se na základě toho dostalo pozvání od pořadatelů výstavy „Lodě na vodě“, která se uskuteční v Praze v polovině dubna letošního roku.

INFORMACE • PREZENTACE • OBCHOD

HBI
ČESKÁ REPUBLIKA

- Hledáte nové obchodní partnery?
- Chcete se orientovat v aktuální nabídce produktů a služeb?
- Zajímají Vás novinky z vybraných oborů?
- Nebo je Vaším cílem účinná prezentace Vaší společnosti?
- Aktuální zdroj obchodních informací (440 000 partnerů z ČR a SR)
- Prezentace společnosti v ČR, SR a Evropě
- Denně čerstvé obchodní příležitosti - nabídky, poptávky

HBI Česká republika s.r.o. • Křižíkova 56/159, 186 00 Praha 8 • tel.: +420 226 519 840 - 42, fax: +420 226 519 860 - 61 • info@hbi.cz

www.hbi.cz • www.prooodle.com